

तत्प्लावयित्वा च ययौ वरुणोदं सरोवरं ।
 शीतान्तश्च गिरिं तस्मात्ततश्चान्यान्गिरीन् क्रमात् ॥ ६ ॥
 गत्वा भुवं समासाद्य भद्राश्चाज्जखधिं गता ।
 तथैवालकनन्दाख्यं दक्षिणे गन्धमादने ॥ ७ ॥
 मेरुपादवनं गत्वा नन्दनं देवनन्दनं ।
 मानसञ्च महावेगात् प्लावयित्वा सरोवरं ॥ ८ ॥
 आसाद्य शैलराजानं रम्यं हि शिखरन्तथा ।
 तस्माच्च पर्वतान् सर्वान् दक्षिणोपक्रमोदितान् ॥ ९ ॥
 तान् प्लावयित्वा संप्राप्ता हिमवन्तं महागिरिं ।
 दधार तच्च तां शम्भुर्न मुमोच वृषध्वजः ॥ १० ॥
 भगीरथेनोपवासैः स्तुत्या चाराधितो विभुः ।
 तच्च मुक्ता च शर्वेण सप्तधा दक्षिणोदधिं ॥ ११ ॥
 प्रविवेश चिधा प्राच्यां प्लावयन्ती महानदी ।
 भगीरथरथस्यानु स्त्रोतसैकेन दक्षिणां ॥ १२ ॥
 तथैव पश्चिमे पादे विपुले सा महानदी ।
 स्वरक्षुरिति विख्याता वैभ्राजं साचलं ययौ ॥ १३ ॥
 शीतोदञ्च सरस्तस्मात् प्लावयन्ती महानदी ।
 स्वरक्षुः पर्वतं प्राप्ता ततश्च त्रिशिखं गता ॥ १४ ॥
 तस्मात् क्रमेण चाद्रीणां शिखरेषु निपत्य सा ।
 केतुमालं समासाद्य प्रविष्टा लवणोदधिं ॥ १५ ॥
 सुपार्श्वन्तु तथैवाद्रिं मेरुपादं हि सा गता ।
 तच्च सोमेति विख्याता सा ययौ सवितुर्वनं ॥ १६ ॥